

Sygn. akt: I C 648/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Banaszewska
Protokolant:	Starszy sekretarz sądowy Monika Nalewajk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 listopada 2017 roku w S.,

sprawy z powództwa D. B.,

przeciwko (...) Spółki Akcyjnej w W. i Z. K.,

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda D. B. kwotę 3.200 (trzy tysiące dwieście) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo przeciwko pozwanemu Z. K.,

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda kwotę 2.054,50 (dwa tysiące pięćdziesiąt cztery złote pięćdziesiąt groszy) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

IV. nakazuje zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Szczytnie kwotę 122,50 (sto dwadzieścia dwa złote pięćdziesiąt groszy) złotych tytułem różnicy między uiszczoną przez powoda zaliczką na wydatki a kosztami należnymi

Sygn. akt I C 648/16

UZASADNIENIE

Powód D. B. w pozwie przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. domagał się zasądzenia kwoty 3.200 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2014 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za szkodę w pojeździe oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 10 sierpnia 2014 roku w miejscowości G. doszło do zderzenia pojazdu, którym kierował powód z koniem będącym własnością Z. K. Zwierzę wbiegło na drogę, wpadło na pojazd powoda, przewróciło się doprowadzając do uszkodzenia m.in. błotnika przedniego, szyby przedniej barwionej, uszczelki szyby przedniej bocznej, drzwi przednich, lusterka zewnętrznego. Właściciel konia – Z. K. posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy gospodarstw rolnych w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Pozwana w toku postępowania likwidacyjnego nie kwestionowała okoliczności zdarzenia i wyceniła

wartość szkody na poziomie 3.200 złotych, ale odmówiła wypłaty odszkodowania wskazując na brak związku powstałej szkody z przedmiotem ubezpieczenia. Pozwana twierdziła, że konie Z. K. wykorzystywane były do rekreacji związanej z działalnością agroturystyczną. Powód twierdził zaś, że szkoda powstała w związku z prowadzonym przez Z. K. gospodarstwem rolnym, albowiem na nim prowadził on m.in. działalność agroturystyczną, jednakże, jak twierdził powód szkoda nie powstała w związku z tą działalnością, lecz na skutek ucieczki konia, który służył prowadzeniu przez Z. K. gospodarstwa rolnego. Działalność agroturystyczna jest zaś jedną z form dla której Z. K. użytkuje swe gospodarstwo rolne, w tym inwentarz żywy, ale nie wyłączną gdyż przede wszystkim zajmuje się chowem koni, które sprzedaje. Użytkowanie ich dla innych celów zmierzało wyłącznie do zaspokojenia potrzeb hodowanych koni, które dla rozwoju ich sprawności muszą być ujeżdżane i ćwiczone.

Jako podstawę prawną dochodzonego roszczenia powód wskazała przepis art. 50 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003 roku (j.t. Dz. U. 2016r., poz. 2060), który przewiduje ochroną ubezpieczeniową dla każdego rodzaju uszczerbku osoby trzeciej wyrządzony chociażby przez zwierzęta należące do rolnika. Fakt, że koń rolnika wyrządził szkodę w pojeździe powoda poza terenem prowadzonego przez rolnika gospodarstwa pozostaje bez znaczenia dla przyjęcia odpowiedzialności pozwanego. Związek z prowadzona przez Z. K. produkcją zwierzęcą nie był również zerwany przez fakt sporadycznego wykorzystywania koni w celach agroturystycznych. W zakresie roszczenia odsetkowego powód wskazał, iż szkodę zgłosił pozwanemu 10 sierpnia 2014 roku termin jej likwidacji upłynął w dniu 9 września 2014 roku, tak więc od kwoty objętej żądaniem pozwu domagał się odsetek za opóźnienie od dnia 10 września 2014 roku.

Pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o oddalenie powództwa, zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz o wezwanie na podstawie art. 194 k.p.c. do udziału w sprawie Z. K..

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany kwestionował co do zasady żądanie pozwu wskazując, że przepis art. 50 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003 roku wskazany jako podstawa żądania pozwu wymaga, aby czynność która była przyczyną szkody miała bezpośredni związek z posiadaniem gospodarstwa rolnego. Tymczasem w warunkach niniejszej sprawy szkoda powstała w związku z prowadzeniem przez Z. K. działalności agroturystycznej i w takiej sytuacji dla przyjęcia odpowiedzialności ubezpieczyciela za powstałą szkodę koniecznym jest zawarcie przez rolnika dobrowolnego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z prowadzeniem działalności agroturystycznej. Umowy takiej pozwany z ubezpieczycielem nie zawarł. Jednocześnie pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. wskazał, że Z. K. w toku postępowania likwidacyjnego podpisał protokół szkody, w którym znalazł się zapis, że konie w gospodarstwie przeznaczone są do rekreacji związanej z działalnością agroturystyczną. Nadto, nie wykonywał on starannie nadzoru nad koniem, nie zapewniając odpowiednich zabezpieczeń zapobiegających wydostaniu się zwierzęcia poza teren gospodarstwa rolnego, wobec powyższego ponosi on odpowiedzialność za zaistniałą szkodę na podstawie art. 431 § 1 k.c.

Pozwany, z ostrożności procesowej kwestionował żądanie pozwu w zakresie roszczenia odsetkowego tj. daty początkowej naliczenia odsetek wskazując, że odsetki te najwcześniej powinny być naliczone od dnia doręczenia odpisu pozwu tj. 19 lipca 2016 roku ewentualnie od dnia wydania wyroku w sprawie.

Sąd na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2016 roku na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Z. K. (k. 49)

Pozwany Z. K. wniósł o oddalenie powództwa.

Powód podtrzymywał żądanie pozwu jedynie przeciwko (...) S.A. w W..

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany Z. K. prowadzi gospodarstwo rolne w miejscowości G. o powierzchni 18 ha. W gospodarstwie rolnym hoduje zwierzęta kozy, kury. W sierpniu 2014 roku posiadał również 4 konie. Nadto prowadzi również działalność agroturystyczną w ramach której zajmuje się wynajmem pokoi i organizacją spływów kajakowych.

(dowód: zeznania świadka J. P. k. 70v, dowód z przesłuchania stron – powoda k. 85-85v, pozwanego k. 85v-86)

W dniu 10 sierpnia 2014 roku powód D. B. jechał samochodem osobowym marki A. R. o nr rej. (...) z W. do W.. W czasie gdy przejeżdżał przez miejscowość G. obok zabudowań pozwanego Z. K. na jezdnię wbiegły 3 konie pozwanego. Powód hamował, jednakże potrącił jednego z koni. Na skutek uderzenia w pojeździe powoda wgnieceniu uległ błotnik przedni lewy, drzwi przednie lewe, uszkodzona została szyba czołowa, lusterko zewnętrzne lewe, pokrywa komory silnika uległa wgnieceniu, zaś powłoka lakierowa zderzaka przedniego uległa zarysowaniu.

(dowód z przesłuchania stron – powoda k. 85-85v)

Wartość pojazdu przed zaistnieniem szkody wynosiła 5.100 złotych, a po zaistnieniu szkody 1.000 złotych. Wysokość szkody powstałej w pojeździe na skutek zdarzenia z dnia 10 sierpnia 2014 roku wyniosła 4.100 złotych.

(dowód: opinia biegłego k. 89-98, k. 121-123)

Pozwany Z. K. zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rolników z pozwanym (...) S.A. w W..

Powód zgłosił szkodę pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej w W. dniu 10 sierpnia 2014 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt szkody prowadzonych przez pozwanego ubezpieczyciela po zgłoszeniu szkody, zeznań świadka J. P. oraz powoda i pozwanego Z. K.. Dowody te wzajemnie się uzupełniają i pokrywają. Pozwany (...) Spółka Akcyjna w W. nie kwestionował ani w toku postępowania sądowego, ani co wynika z akta szkody, w toku postępowania likwidacyjnego okoliczności zdarzenia opisywanych przez powoda Pozwany Z. K. kwestionował zaś dokument akt szkody w postaci protokołu szkody opatrzonego datą 8 listopada 2014 roku i podpisanego przez wymienionego. Twierdził, że zawarty w nim zapis o wykorzystywaniu koni do rekreacji związanej z działalnością agroturystyczną nie został poczyniony w jego obecności i był niezgodny z przebiegiem czynności, które miał dokumentować. Osoba, która sporządzała ten dokument zapis ten umieściła wbrew twierdzeniom pozwanego, że konie nie były wykorzystywane do agroturystyki.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Przepisowi temu odpowiada treść art. 232 k.p.c., według którego strony obowiązane są wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, iż w niniejszej sprawie na powodzie spoczywał ciężar udowodnienia, istnienia i zasadności dochodzonego roszczenia oraz jego wysokości, zaś na stronie pozwanej w tym przypadku (...) S.A. w W. spoczywał ciężar udowodnienia okoliczności uzasadniających jego stanowisko w sprawie, a więc faktu, że szkoda której wysokości i okoliczności powstania pozwany ten nie kwestionował nie pozostawała w związku z posiadaniem przez rolnika ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej. W ocenie Sądu pozwany obowiązkowi temu nie sprostał.

Powód jako pozwanego wskazał (...) S.A. w W., z którym właściciel konia Z. K. zawarł umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej rolników. To pozwany (...) S.A. w W. wniósł o wezwanie w charakterze pozwanego Z. K. twierdząc, że szkoda powstała w pojeździe powoda pozostawała poza zakresem umowy ubezpieczenia zawartej ze Z. K.. Pozwany ten twierdził, że konie Z. K. wykorzystywane były do działalności agroturystycznej, która nie była związana z posiadaniem przez Z. K. gospodarstwem rolnym. Twierdzeń swych jednakże pozwany ten nie wykazał. J. P. sołtys wsi G. przesłuchana na wniosek pozwanego ubezpieczyciela w charakterze świadka na okoliczność przeznaczenia koni w gospodarstwie rolnym (...) nie posiadała wiedzy o zakresie prowadzonej przez tego pozwanego działalności rolniczej, jak również ilości posiadanych przez niego koni oraz sposobu ich wykorzystywania.

Pozwany Z. K. jak wskazano wyżej kwestionował jedyny dokument w aktach szkody, w części dotyczącej zapisu o sposobie wykorzystywania przez pozwanego koni, których był właścicielem. W tym stanie rzeczy ubezpieczyciel nie wykazał żadnej inicjatywny w kierunku wykazania okoliczności w jakich kwestionowany dokument został sporządzony, w tym nie złożył wniosku o przesłuchanie w charakterze świadka osoby, która dokument ten sporządziła. Zwrócić zaś należy uwagę, że pozwany ubezpieczyciel jedynie w oparciu o ten właśnie dokument formułował swoje stanowisko w sprawie. W sytuacji gdy Z. K. zakwestionował prawdziwość tego dokument to (...) S.A. w W. winien prawdziwość tego dokumentu udowodnić (art. 253 k.p.c.). w tym zakresie jednakże pozostał on bierny.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo co do zasady i co do wysokości zasługuje na uwzględnienie.

Pozwany (...) S.A. w W. kwestionował powództwo co do zasady, co do wysokości zaś jedynie w zakresie roszczenia odsetkowego.

Powód jako podstawę dochodzonego roszczenia wskazał przepis art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (j.t. Dz.U. 2016r., poz. 20160 ze zm.), który stanowi, że z ubezpieczenia OC rolników przysługuje odszkodowanie, jeżeli rolnik, osoba pozostająca z nim we wspólnym gospodarstwie domowym lub osoba pracująca w jego gospodarstwie rolnym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z posiadaniem przez rolnika tego gospodarstwa rolnego szkodę, będącą następstwem śmierci, uszkodzenia ciała, rozstroju zdrowia bądź też utraty, zniszczenia lub uszkodzenia mienia.

Ubezpieczenie OC rolników jest ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej. Podobnie zatem jak w każdym innym ubezpieczeniu OC, odpowiedzialność ubezpieczyciela ma charakter akcesoryjny i będzie istnieć pod warunkiem istnienia odpowiedzialności cywilnej osoby ubezpieczonej. Odpowiedzialność ubezpieczyciela nigdy nie będzie szersza niż odpowiedzialność ubezpieczonego. Z ubezpieczenia OC rolników przysługuje odszkodowanie w wypadku, gdy osoba ubezpieczona ponosi zarówno odpowiedzialność cywilną deliktową, jak i kontraktową.

W myśl art. 431 § 1 k.c. kto zwierzę chowa albo się nim posługuje, obowiązany jest do naprawienia wyrządzonej przez nie szkody niezależnie od tego, czy było pod jego nadzorem, czy też zabłąkało się lub uciekło, chyba że ani on, ani osoba, za którą ponosi odpowiedzialność, nie ponoszą winy. Zgodnie z art. 361 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Stosownie do art. 363 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jeżeli naprawienie szkody ma nastąpić w pieniądzu, wysokość odszkodowania powinna być ustalona według cen z daty ustalenia odszkodowania, chyba że szczególne okoliczności wymagają przyjęcia za podstawę cen istniejących w innej chwili.

W świetle powyższych przepisów powód wystąpił z żądaniem zapłaty stosownego odszkodowania do pozwanego (...) S.A. W W. jako ubezpieczyciela za szkodę będącą następstwem uszkodzenia jego pojazdu w wyniku zdarzenia z dnia 10 sierpnia 2014 roku. Pozwany nie kwestionował ani okoliczność zaistnienia zdarzenia, jak również wysokości kwoty objętej żądaniem pozwu. Co więcej kwota objęta żądaniem pozwu stanowiła powielenie tej ustalonej w toku postępowania likwidacyjnego.

Z dowodów zgromadzonych w sprawie wynika niekwestionowany fakt, iż do uszkodzenia pojazdu powoda doszło w wyniku uderzenia w ten pojazd przez konia, który wybiegł z gospodarstwa rolnego należącego do Z. K.. Nie ulega wątpliwości, że na gospodarstwie rolnym pozwanego koń ten przybywał i był chowany. Niewątpliwie pozwanemu Z. K. można przypisać winę w nadzorze, gdyż nie zapewnił on właściwej pieczy nad koniem, który wydostał się poza teren gospodarstwa rolnego pozwanego na drogę publiczną i uderzył w samochód powoda, powodując jego uszkodzenie.

Spór w niniejszej sprawie koncentrował się zaś wokół wykładni użytego w przepisie art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku sformułowania „szkoda wyrządzona w związku z posiadaniem przez rolnika gospodarstwa rolnego”. Pozwany (...) S.A. w W. stał na stanowisku, że szkoda zaistniała w dniu 10 sierpnia 2014 roku nie pozostawała w związku z posiadaniem przez Z. K. gospodarstwa rolnego, albowiem koń, który zderzył się z pojazdem powoda był przez Z. K. wykorzystywany do działalności agroturystyczna. Szkoda ta pozostawała poza zakresem umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, którego stroną był pozwany.

Odszkodowanie z ubezpieczenia OC rolników przysługuje za szkodę wyrządzoną "w związku z posiadaniem" przez rolnika gospodarstwa rolnego, natomiast we wcześniejszych regulacjach przysługiwało ono za szkodę wyrządzoną "w związku z prowadzeniem gospodarstwa rolnego (...)" z tytułu prowadzenia gospodarstwa rolnego". Sformułowanie "w związku" trzeba odczytywać jako stosunek współwystępowania zdarzeń, czyli powiązanie funkcjonalne, wyraz związek oznacza bowiem w języku polskim "stosunek rzeczy, zjawisk itp. łączących się ze sobą, wpływających, oddziałujących na siebie; łączność powiązanie spójność, zależność". Wprowadzenie w art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych odmiennego od przyjmowanego wcześniej kryterium funkcjonalnego i powiązanie go z posiadaniem gospodarstwa rolnego wskazuje na szersze ujęcie zakresu odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia OC. Związek z posiadaniem jest bowiem pojęciem obejmującym swoim zakresem nie tylko skutki zdarzeń związanych z prowadzeniem gospodarstwa, czyli skutki działań rolnika, lecz także jego zaniechań; poza tym wskazuje na związek z poszczególnymi składnikami gospodarstwa rolnego (wyrok SN z dnia 24 stycznia 2017 roku, V CSK 163/16)

Za gospodarstwo rolne w rozumieniu obecnie obowiązującej ustawy uznać należy obszar użytków rolnych, gruntów pod stawami oraz sklasyfikowanych jako użytki rolne gruntów pod zabudowaniami, przekraczający łącznie powierzchnię 1,0 ha, jeżeli podlega on w całości lub części opodatkowaniu podatkiem rolnym, a także obszar takich użytków i gruntów, niezależnie od jego powierzchni, jeżeli jest prowadzona na nim produkcja rolna, stanowiąca dział specjalny w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych (art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy). Powyższe nie oznacza jednakże, że ustawa o ubezpieczeniach obowiązkowych redukuje pojęcie „gospodarstwo rolne” do samych tylko nieruchomości – użytków rolnych. Definicja ta została stworzona raczej dla wskazania, na kim spoczywa obowiązek zawarcia umowy ubezpieczenia, a nie dla ograniczenia zakresu ochrony wynikającej z umowy ubezpieczenia do szkód, które by wynikały z samego tylko korzystania z gruntów o określonej powierzchni. Dla ustalenia czy konkretna szkoda została wyrządzona w związku z posiadaniem przez rolnika gospodarstwa rolnego należy odwołać się do definicji gospodarstwa rolnego zawartej w art. 55³ k.c. W rozumieniu tego przepisu za gospodarstwo rolne uważa się grunty rolne wraz z gruntami leśnymi, budynkami lub ich częściami, urządzeniami i inwentarzem, jeżeli stanowią lub mogą stanowić zorganizowaną całość gospodarczą oraz prawami związanymi z prowadzeniem gospodarstwa rolnego. Tak więc gospodarstwo rolne jest zespołem składników, tworzących zorganizowaną całość gospodarczą. Obejmuje ono prawa do rzeczy, zwierząt oraz prawa i obowiązki związane z prowadzeniem działalności o określonym profilu (wyrok SN z dnia 12 kwietnia 2013 roku, IV CSK 565/12).

Ochroną ubezpieczeniową, której dotyczy przepis art. 50 ust. 1 ustawy objęte są szkody wyrządzone w związku z posiadaniem przez rolnika gospodarstwa rolnego. Powstanie takiej szkody, musi więc pozostawać w funkcjonalnym związku z tym gospodarstwem i jego prowadzeniem. Zwierzę hodowane w gospodarstwie rolnym jest jego składnikiem, gdy tworzy z nim zorganizowaną całość i tak długo, póki ją tworzy. Wyjęte z tego gospodarstwa i używane w innym celu niż właściwy z uwagi na jego profil produkcji, przestaje być takim składnikiem. Szkoda wyrządzona w związku z wykorzystaniem konia hodowanego w gospodarstwie rolnym, ale odłączonego od tego gospodarstwa w celu prywatnym, dla realizacji upodobań hobbyistycznych rolnika lub jego domownika, nie jest objęta odpowiedzialnością gwarancyjną ubezpieczyciela. Uznanie zwierzęcia hodowanego w gospodarstwie rolnym za „odłączone” od tego gospodarstwa jest usprawiedliwione wówczas, gdy zwierzę jest używane poza gospodarstwem rolnym i w innych celach niż związane z prowadzeniem produkcji rolnej o określonym profilu. Z. K. przesłuchany w charakterze strony twierdził, że zajmuje się hodowlą koni, przyznał, że prowadzi również działalność agroturystyczną, jednakże konie

które posiada nie były wykorzystywane przez niego jedynie do prowadzenia działalności agroturystycznej. Pozwany (...) S.A. w W. powyższego twierdzenia nie zakwestionował skutecznie.

Oдноśnie wysokości dochodzonego przez powoda odszkodowania Sąd uznał za uzasadnione dopuszczenie w niniejszej sprawie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wysokości szkody. Zgodnie z wnioskami opinii biegłego wartość szkody w samochodzie powoda wynosi 4.100 Opinię tę, jako fachową, rzeczową, jasną i zupełną, Sąd w pełni podzielił. Strony nie zgłosiły do niej żadnych zastrzeżeń.

Wobec powyższego Sąd uwzględniając żądanie pozwu na podstawie art. 50 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zw. z art. 822 § 1 k.c. i art. 481 § 1 k.c. zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda kwotę 3.200 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 września 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty oddalając jednocześnie powództwo przeciwko Z. K..

Pozwany kwestionował żądanie pozwu w zakresie terminu początkowego naliczanie odsetek wskazując, że winny być one naliczone od dnia doręczenia odpisu pozwu, ewentualnie od dnia wydania wyroku w przedmiotowej sprawie. Stanowisko to nie zasługuje w warunkach niniejszej sprawy na podzielenie.

W myśl przepisu art. 481§ 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, a zgodnie z przepisem art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Pozwany nie kwestionował daty, w której szkoda została mu zgłoszona, co więcej w toku prowadzonego postępowania ustalił wysokość tej szkody. Biegły, który wydawał opinię w przedmiotowej sprawie opierał się o materiał zgromadzony w toku postępowania likwidacyjnego. W toku postępowania sądowego nie zaszły zaś żadne nowe okoliczności, które obecnie uzasadniałyby przyznane roszczenia odsetkowego w innym kształcie aniżeli zgłoszone w pozwie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda kwotę 2.054,50 złotych. Na kwotę tę składały się: opłata od pozwu w wysokości 160 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1.200 złotych (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzemieniu obowiązującym w dniu wszczęcia postępowania) oraz kwota 677,50 złotych stanowiąca równowartość wynagrodzenia biegłego, która została wypłacona z zaliczki uiszczonej przez powoda.

Sąd na podstawie art. 84 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz. 2016r., poz. 632 ze zm.) nakazał zwrócić powodowi ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Szczytnie kwotę 122,50 złotych tytułem różnicy między uiszczoną przez powoda zaliczką na wydatki a kosztami należnymi.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

S., (...)